

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός». «Ἰωάν. 14:24»

«Καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καί ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». «Πράξεων 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Τel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 27 No 4

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 301

Ἀπρίλιος-April 2005

+ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ
ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

*Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας χάριν, εἰρήνην καὶ ἔλεος
παρά τοῦ ἐνδόξου Ἀναστάτου Σωτήρος Χριστοῦ*

Ἀδελφοί καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Καί πάλιν μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς σᾶς ἀπευθύνομεν τόν Ἀναστάσιμον χαιρετισμόν «Χριστός Ἄνестη!». Ὁ χαιρετισμός αὐτός ἐνσωματώνει καί διακηρύσσει τό οὐσιώδες περιεχόμενον τῆς χριστιανικῆς πίστεώς μας: «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν». Ἐξακολουθεῖ νά εἶναι πρωτότυπον καί τολμηρόν αὐτό τό κήρυγμα, διότι εἰς τήν ἐποχὴν μας, παρά τά δύο χιλιάδες ἔτη τά ὁποῖα παρήλθον ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀναστάτου Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι σήμερον, ἡ ἀνθρωπότης δέν ἠγάπησε τήν ζωὴν ὅσον ἐτίμησεν αὐτήν ὁ Θεάνθρωπος. Ἀτυχῶς ἡ ἀνθρωποκτόνος διάθεσις εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη.

Ἰδιῶται ἐξοντώνουν τοὺς ἀνταγωνιστάς των διὰ λόγους ἐπικρατήσεως. Ἐγκληματῖαι φονεύουν διὰ νά ληστεύσουν ἢ διὰ νά ἐξαφανίσουν τὰς ἐναντίον αὐτῶν μαρτυρίας. Τρομοκράται φονεύουν διὰ νά ἐξαναγκάσουν λαούς καί κυβερνήσεις νά δεχθῶν τὰς ἀξιώσεις των. Ἰδεολόγοι φονεύουν διὰ νά διευκολύνουν τήν ἐπικράτησιν τῆς ἰδεολογίας των. Λαοὶ συγκρούονται διὰ λόγους φυλετικῆς ἐπικρατήσεως καί χιλιάδες πολιτῶν φονεύονται ἑκατέρωθεν, διότι δέν ἐπικρατεῖ πνεῦμα καταλλαγῆς καί εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ. Φανατικοὶ φονεύουν τοὺς μὴ ἔχοντας τόν αὐτόν μέ αὐτοὺς φανατισμόν. Ὁρθησκέοντες ἐνίοτε φονεύουν τοὺς πρεσβεύοντας ἄλλην πίστιν.

Ἀδίστακτοι φονεύουν πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνθρωποκτόνων ἐνστίκτων. Μερικοὶ δέ αὐτοκτονοῦν, κρίνοντας ἀνυπόφορον δι' αὐτοὺς βάρος τό θεῖον δῶρον τῆς ζωῆς. Γενικῶς, ὁ πανανθρωπίνως καί ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταδικασμένος φόνος τείνει νά γίνῃ ἀποδεκτός ὡς θεμιτόν μέσον ἐπιτυχίας ὠρισμένων σκοπῶν, τιθεμένων ἀνεπιτρέπτως ὑπεράνω τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἐν μέσῳ αὐτοῦ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ αἵματος ἐμφανίζεται ἀναστημένος ὁ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων φονευθεὶς ἀρχηγός καί δοτὴρ τῆς ζωῆς, διασαλπίζων πρὸς ὅλους ὅτι ὁ φόνος δέν ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν, ὅτι ὑπάρχει ἀνάστασις καί κρίσις, ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ θανάτου καί ὅτι ματαιοπονοῦν ὅσοι στηρίζουν τὰ οἰαδήποτε οἰκοδομήματα αὐτῶν εἰς τόν

+ BARTHOLOMEW

BY THE GRACE OF GOD ARCHBISHOP OF CONSTANTINOPLE NEW
ROME, AND ECUMENICAL PATRIARCH

*To the entire plenitude of the Church grace, peace and mercy from Christ the
Saviour, Risen in Glory*

Beloved Brothers and Children in the Lord,

It is with great joy that we address you once again with the Resurrectional greeting, "Christ is Risen!".

This greeting incorporates and heralds the substantive content of our Christian faith: "We celebrate Death's death". This message continues to be unique and daring even in our times, for, despite the two thousand years that have elapsed since the birth of the Resurrected Jesus Christ, humanity did not love life in the same way Jesus Christ honored it.

Unfortunately, murderous tendencies are widely spread. People obliterate their competitors in order to prevail. Murderers kill in order to rob or destroy incriminating evidence. Terrorists kill in order to force nations and governments to accept their demands. Ideologues take lives in order to facilitate the prevailing of their ideology. Nations clash for reasons of racial dominance and thousands of people are killed from all opposing sides, because of the lack of spirit of conciliation and peaceful settlement. Fanatics murder the ones that do not share in their fanaticism. Believers of one faith sometimes kill others who represent a different faith. Ruthless people kill in order to satisfy their bloodthirsty instincts. Some commit suicide because they consider as unbearable burden the divine gift of life. In general, murderous acts, which are condemned by all humanity and God, tend to become an acceptable reality and a legitimate means for the accomplishment of certain goals that are unacceptably placed above human life.

In the midst of this abundance of blood shedding, there appears the leader and giver of life, Who was murdered by humanity, trumpeting to all that murderous acts are not signs of success; He heralds that resurrection and judgment awaits us all, and that life is stronger than death, and that the ones who build their edifices upon the death of their fellow human beings labor in vain. Our resurrected Lord Jesus Christ confirmed through His Resurrection His message that He is the way, the truth and the life. Also, He confirmed that God did not create death, nor does He take pleasure in the loss of life (Wisdom Sol. 1, 13). For

θάνατον τοῦ συνανθρώπου των. Ὁ ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐπεβεβαίωσε διὰ τῆς Ἀναστάσεως Του τόν λόγον Του ὅτι αὐτός εἶναι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή. Ἀλλ' ἐπί πλέον, ἐπεβεβαίωσε καί ὅτι ὁ «Θεός θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδέ τέρπεται ἐπ' ἀπώλεια ζώντων» (Σοφ. Σολ. 1, 13). Διότι ὁ Θεός ἔκτισε τά πάντα διὰ νά ὑπάρχουν εἰς τό διηγεκές, εἰσηλθε δέ ὁ θάνατος εἰς τόν κόσμον ἕνεκα τῆς ἀσεβείας τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὅμως δέν ἀνέχεται τήν ἐπικυριαρχίαν τοῦ θανάτου εἰς τόν ἄνθρωπον καί ἐπανώρθωσε τās συνεπειάς τοῦ ἀνθρωπίνου σφάλματος. Ἐσαρκώθη, περιεβλήθη σῶμα θνητόν καί ἐδέχθη ἐκουσίως ὑπό τῶν ἀνθρώπων θάνατον ἐπί τοῦ σταυροῦ, ἀλλά ἀνέστη αὐτοδυνάμως ὡς ὑπέρτερος τοῦ θανάτου, γενόμενος οὕτω προπομπός πάντων ὅσοι θέλουν νά συναναστηθοῦν μαζί Του. Πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, πρῶτος τῶν ἀναστημένων, χορηγός τῆς ζωῆς καί τῆς ἀναστάσεως, κατήργησε τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου. Ἐξοικειωμένος ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος πρὸς τόν θάνατον, τήν καταστροφικὴν αὐτὴν τοῦ ἀνθρώπου κακίαν, δέν ἀντιλαμβάνεται πάντοτε τήν χαράν καί τό βάθος τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἀνακαινίσεως καί τῆς αἰωνίου ζωῆς, τήν ὁποίαν μās προσφέρει ὁ ἀναστηθεὶς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὅσοι ὅμως προγεύονται καί γνωρίζουν τήν χαράν τῆς Ἀναστάσεως αἰσθάνονται νά πληροῦται ἀγαλλιάσεως τό στόμα αὐτῶν ἐν τῷ λέγειν «Ἀνέστη ὁ Κύριος». Μετ' αὐτῶν τῶν βιούντων αὐτὴν τήν χαράν συμπανηγυρίζομεν σήμερον πάντες ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καί

while God created everything to last eternally, death entered the world as a result of the impiety of people. The love of God, though, not being able to tolerate the predominance of death over human beings comes to the rescue of humanity and remedies the ills of human sin.

He was incarnated, assumed mortal flesh and willingly suffered death on the cross, but came back to life, on His own power, stronger than death, becoming, thus, the forerunner of all who want to return to life along side with Him. First born among the dead, first of the resurrected, giver of life and life after death, abolished the bearer of death. Contemporary man is so familiar with the catastrophic evil of humanity that he does not always understand the joy and depth of the Resurrection, the restitution and eternal life that our resurrected Lord Jesus Christ has given us. The people, though, that foretaste and recognize the joy arising from the Resurrection feel exultation upon saying, "Christ is Risen". Today, we, the Orthodox Christians celebrate along with the people who experience this joy of the Resurrection of the Lord and address one another with the victorious greeting, "Christ is Risen!".

Holy Easter, A.D. 2005

Your fervent supplicant before the Risen Christ,
+ BARTHOLOMEW of Constantinople

ἀπευθύνομεν πρὸς ἀλλήλους τόν ἐπινίκιον χαιρετισμόν «Χριστός Ἀνέστη!».

Ἅγιον Πάσχα 2005

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάντα εὐχέτης
πάντων ὑμῶν.

Πανοραμική ἀποψη τῶν ἐπισημῶν καί τοῦ πλήθους τῶν ὁμογενῶν εἰς τό ἔμπροσθεν τοῦ Opera House προαύλιον, ἐνῶ παρακολουθοῦν τίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου (20-03-05).

+ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ. ΙΕΡΩ. ΚΛΗΡΩ. ΚΑΙ ΤΩ. ΕΥΣΕΒΕΙ ΛΑΩ.
ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἀδελφοί Συλλειτουργοί καί τέκνα πολυφίλητα
ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι,

Αφοῦ καί ἐφέτος ἐτελέσαμε, λειτουργικῶς ὡς Ἐκκλησία, ὅσα ἡ καθαγιασμένη ΟΡΘΟΔΟΞΗ Παράδοσή μας ἐπίστευσε, ἐδίδαξε καί ἐβίωσε ἐπί αἰῶνες, πολμούμε –παρά τά ὅσα ἀνιέρως συμβαίνουν γύρω μας– νά προγευόμαστε ἤδη ἐν φόβῳ Θεοῦ τήν ὑποσχεθεῖσα εἰς τούς πιστούς εἰρήνη τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Ἐκ τῶν προτέρων ὅμως γνωρίζουμε, ἀπό τόν ἀδιάψευστο πάλι λόγο τῶν Γραφῶν, ὅτι ἡ «εἰρήνη» τοῦ Θεοῦ, «ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα» (Φιλ. 4,7), δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τίς **συνθήκες** καί τά **τεχνάσματα** πού ἡ ἀνθρώπινη ὑποκρισία ὀνομάζει εἰρήνη.

Τό ὅτι ὁ κόσμος –ὄλος ὁ κόσμος(!)– «ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α' Ἰω. 5,19), δέν χρειάζεται ἀποδείξεις. Τό ζοῦμε καθημερινά, ὁ καθένας στόν δικό του χώρο. Ἄλλά καί στό **τεχνολογικά** καί **τρομοκρατικά** «παγκοσμιοποιημένο» σύγχρονο Σκηνικό!

Σέ ποιοῦ βαθμό **ἀπουσιάζουν** σήμερα ἀπό τήν ζωή μας τά κατεπειγόντως **ζητούμενα** (σταθερή **εἰρήνη**, ἀπαραβίαστη **δικαιοσύνη**, πανανθρώπινη **εὐδοκία**), κρίνεται πιά μόνο ἀπό τήν «εὐαισθησία» τοῦ ἐπί μέρους **ἀγρυπνοῦντος** καί **θλιβομένου** πιστοῦ, ὁ ὁποῖος φυσικό εἶναι νά ζητεῖ πλέον παρηγορία στήν προσευχή τῆς ἐν σιωπῇ μονώσεώς του (πρβλ. Ματθ. 6,6).

Τά ἀνθρώπινα «σύνολα» πού ψευδεπιγράφως καί παραπλανητικῶς ὀνομάζονται «**κοινωνίες**», μορφάζουν –γιά τόν ἀμερόληπτο παρατηρητή– διχασμένα σέ ἀλληλοσπαρασσόμενες «**ὀμάδες**» καί συνεχῶς μεταβαλλόμενες «**ὀμαδοποιήσεις**». Ἄρα, «**ἀκοινωνήτα**» κλάσματα, **Αἰρέσεις** καί **Σχίσματα**!

Ἀκόμη καί ὁ θεόνομος Χριστιανισμός τῶν Μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν, πού ἀγωνίσθηκε μέχρι αἵματος νά «μεταμορφώσει» τόν σύμπαντα κόσμο, μόνον διά τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τέλει προδώθηκε καί παραδόθηκε στήν **ἀπάτη** «τοῦ παρόντος αἰῶνος». Ἔτσι κατάντησε πιά **χθαμαλός** καί πιά **ὀλοκρατούμενος**, ἀκόμη καί ἀπό τούς ἄγρια πρωτόγονους Εἰδωλολάτρες!

Εἶναι νόμος μυστικός τῆς θ. Προνοίας, ὅτι ὅσο ψηλότερα **ἀνεβάζει** τόν ἄνθρωπο ἡ ἀνανταπόδοτη χάρις τοῦ Θεοῦ, τόσο βαθύτερη γίνεται ἡ πτώση του, ὅταν στερηθεῖ τήν θεία χάρι.

Ἔτσι μόνο μποροῦσαν νά διαμορφωθοῦν στόν ἱστορικό Χριστιανισμό «**πρωτεία**» ἐξουσίας καί «**ἀλάθητα**» παχυλῆς ἀνευλάβειας, κρυφοί καί ἐκ τοῦ

+ STYLIANOS

BY THE GRACE OF GOD ARCHBISHOP OF AUSTRALIA

TO ALL THE CLERGY AND DEVOUT FAITHFUL OF OUR
GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE

Brother concelebrants and beloved children in the
Risen Lord,

Having conducted, as a worshipping Church, all that our sanctified Orthodox Tradition has **entrusted** to us, **taught** us and **experienced** throughout centuries, we dare to have a foretaste of the peace which is promised to the **faithful** through the Resurrection from the dead. We do so in awe of God, and in spite of all that is impiously occurring around us at present.

We know from the outset, however, through the indisputable word of Scripture, that the **peace** of God “which passes all understanding” (Phil. 4:7) has nothing to do with the **conditions** and **devices** that human hypocrisy calls ‘**peace**’.

We do not require proof that the world – the whole world (!) – “lies under the power of the evil one” (1 Jn 5:19). We experience this on a daily basis, each in his own way. We also see it in the modern ‘globalised’ world of technology and terrorism!

The degree to which we **lack** the very things we urgently seek (stable **peace**, untainted **justice**, worldwide **good will**) can be evaluated only by the ‘**sensitivity**’ of the individual faithful who is **vigilant** and **afflicted**, and who naturally seeks consolation in the prayer of silent solitude (cf. Matt. 6:6).

We falsely and misleadingly call groups of people ‘**societies**’, whereas the unbiased observer can see that they are divided into rivalling ‘sub-groups’ and continually changing ‘factions’. We therefore have communities without ‘communion’, **heresies** and **schisms**!

Even divinely-instituted Christianity of the Martyrs and Confessors, which struggled to the point of shedding blood so as to ‘transform’ the entire world, through the Cross of Christ alone, was eventually betrayed and given over to the **deceit** of ‘this world’. It thereby became even **lower** and more **materialistic** than primitive idolaters!

It is a mystical law of divine Providence that the higher God’s undeserved grace **raises** somebody, the greater the **fall** when this grace is absent.

Only in this way could ‘**primacy**’ of power and highly irreverent notions of ‘**infallibility**’ have taken form within historic Christianity, while hidden due to the cunning plots to subjugate the **human person**!

It is time to finally admit, with the **freedom** we have as children of God – granted to us by the **saving** death of the only Sinless one on the Cross – that even the most miserable of Roman Emperors could not have **imagined** such ‘methods’, let alone **consecrate** them! They just managed to be ridiculed throughout the centuries by ‘deifying’

πονηρού χαλκευθέντες «μηχανισμοί» έξανδραποδισμού του άνθρωπίνου **προσώπου!**

Καιρός είναι λοιπόν νά όμολογήσουμε επί τέλους, μέ τήν **έλευθερία** των τέκνων του Θεού –πού μάς τήν έξασφάλισε ό **λυτρωτικός** επί του Σταυρού θάνατος του μόνου Ἐναμαρτήτου– ότι τέτοιες «μεθόδους» δέν μπόρεσαν ούτε καν νά τίς **φαντασθούν**, πόσο μάλλον νά τίς **καθιερώσουν(!)**, μήτε οί πίο συγνοί Ρωμαίοι Αὐτοκράτορες. Αὐτοί, ώς γνωστόν, μόλις πρόλαβαν νά γελοιοποιηθοῦν άπλώς άνά τούς αιώνες, μέ τό νά «θεοποιήσουν» έαυτούς!

Μέ τέτοιες τραγικές άποτυχίες του ιστορικού Χριστιανισμού, οί όποίες βέβαια δέν έντοπίζονται μόνο στην Δύση, γιατί δυστυχώς τίς άντέγραψε –ώς θλιβερό **«κακέκτυπο»** μάλιστα– και ή καθ ήμάς Ἐνατολή(!), δέν είναι πιά δυνατόν νά **δοξάσωμε έπαξίως** τόν ύπέρ ήμών παθόντα και Ἐναστάντα Κύριο, παρά μονάχα έν **μετανοία** και συντριβή.

Τά περί **«καθάρσεως»** και μάλιστα **«αὐτοκαθάρσεως»** που διακηρύσσονται τελευταία για τήν ανακαίνιση και αναγέννηση των **Διοικούντων** τήν Ἐκκλησία, δέν έχουν καμμιά άπολύτως σχέση μέ τήν έν Χριστώ **«μετανοία»**.

Ἄλλά έπίσης και τό **«Χριστός Ἐνέστη»**, που προκλητικώτατα έψαλαν οί έμμένοντες εις τήν **άπάτη** τής Οὐνίας κατά τήν πρόσφατη κηδεία του Πάπα, υπήρξε για όλους τούς Χριστιανούς ένας άνυπόφορος έμπαιγμός, και μάλιστα έν ώρα Λατρείας. Διότι, άν τό **«Χριστός Ἐνέστη»** δέν πηγάζει άπό τό βίωμα του **«θανάτω θάνατον πατήσας»**, είναι λόγος **μάταιος**.

Τίθεται λοιπόν για όλους τούς Χριστιανούς τό φοβερό έρώτημα:

Πόσοι είμαστε έτοιμοι, σέ Ἐνατολή και Δύση, νά αναζητήσουμε –μονάχα μέσα άπό τόν **θάνατο** τής άτομικής και συλλογικής **«φιλαυτίας»** μας– τήν **ειρήνη** και τήν **χαρά** τής Ἐναστάσεως;

Ὁ Ἄπ. Παῦλος είναι καταπέλτης και σ' αυτό τό σημείο:

«ό γάρ άποθανών δεδικαίωται άπό τής άμαρτίας· ει δέ άπεθάνομεν σύν Χριστώ, πιστεύομεν ότι και συζησομεν αύτώ, ειδότες ότι Χριστός έγερθείς εκ νεκρών ουκέτι άποθνήσκει, θάνατος αύτου ουκέτι κυριεύει· ό γάρ άπέθανε, τή άμαρτία άπέθανεν έφάπαξ, ό δέ ζή, ζή τώ Θεώ». (Ρωμ. 6, 7-10)

Τό πόσο **διαστροφικά** άφήσαμε νά κρεουργήσει ό «άκατήχητος» λαός μας αυτό τό συγκλονιστικό κείμενο για **ζωή** και **θάνατο** έν Χριστώ, φαίνεται άπό τήν φράση **«ό άποθανών δεδικαίωται»(!)**, που τελείως άθθαίρετα κολοβωμένη, κυκλοφορεί ως λαϊκή **παροιμία**.

Ποιός θά περίμενε ότι θά πετιόταν στα **«άζήτητα»** τό ουσιαστικώτερο μέρος τής φράσεως, δηλαδή τό δεύτερο μισό (**«άπό τής άμαρτίας»**), τό όποιο και μόνο δίνει νόημα στο πρώτο μισό;

Μόνο άπαλλασσόμενοι **«άπό τής άμαρτίας»**, **συνθαπτόμενοι** και **συν-ανιστάμενοι** μέ τόν Χριστό, μπορούμε νά παρηγορηθοῦμε και νά λυτρωθοῦμε άπό τόν πεσμένο κόσμο τής **φθοράς** και τής **άποστασίας**.

themselves!

Such tragic failures of historic Christianity are of course not only seen in the West, as they have unfortunately been copied also in the East – and **poorly** at that! Therefore we cannot possibly **glorify worthily** the Risen Lord who suffered for us, except through **repentance** and **contrition**.

Recent talk about **'catharsis'** and indeed **'self-purification'**, for the renewal and regeneration of those who **administer** the Church, have absolutely nothing to do with 'repentance' in Christ.

Furthermore, the chanting of **'Christ is Risen'** provocatively during the recent funeral of the Pope by those who persist in the **deceit of Uniatism** was an unbearable mockery, especially during a worship service. For, if we do not **live** the rest of the hymn which states **'by death trampling upon death'**, then our singing of **'Christ is Risen'** is in **vain**.

The challenging question, then, for all Christians is as follows:

How many of us, in both East and West, are prepared to seek the **peace** and **joy** of the Resurrection, but only through the **death** of our individual and collective **'love of self'**?

The Apostle Paul is definitive on this point also:

"For whoever has died is justified from sin.

But if we have died with Christ, we believe that

we shall also live with Him knowing that

Christ, being raised from the dead, will never

die again, death no longer has dominion over Him

The death He died, He died to sin, once for all, but the life He lives, He lives to God" (Rom. 6:7-10)

Our 'uncatechised' people have allowed this astonishing passage about **life** and **death** in Christ to be **distorted**, in so far as they use the arbitrarily mutilated phrase **'he who has died is justified'** (!) as a popular **saying**.

Who would have thought that we would have 'thrown out' the most essential portion of the phrase, namely the second part (**"from sin"**), which alone makes the first half meaningful?

Only when freed **"from sin"**, by being **buried** and **raised** together with Christ, can we be consoled and redeemed from the fallen world of **corruption** and **apostasy**.

For this precise reason, the entire body of faithful **rightly** exclaim the following **confession** with adoration and **gratitude** towards the Risen Christ:

"Glory to You, Lord, our life and Resurrection"!

Easter 2005

With fervent prayers in Christ who is Risen

Archbishop S T Y L I A N O S

Γ' αυτό ακριβώς όλόκληρο τό πλήθος των πιστών **δικαίως** αναφωνεί έν **εύγνωμοσύνη** προς τόν Ἐναστάντα Χριστό τήν **δοξολογική όμολογία**:

«Ἡ ζωή και ή Ἐνάστασις ήμών, Κύριε, δόξα Σοι»!

Πάσχα 2005

Διάπυρος εύχέτης έν Χριστώ Ἐναστάντι

Ὁ Αὐστραλίας Σ Τ Υ Λ Ι Α Ν Ο Σ

THE TRIUMPH OF ORTHODOXY: *The Role of the Monks in the Iconoclastic Controversy*

(Part II)

by Phillip Kariatlis

"I do not venerate matter, but I venerate the creator of matter."

St John of Damascus

"If anyone should forbid the icon of Christ equally with the symbol of the cross to be both drawn in every place and displayed for the salvation of the people, he is a heretic."

St Theodore the Studite

The Seventh Ecumenical Council

It was the Seventh Ecumenical Council, declared open by **Patriarch Tarasius** on the **24 September 787** in Nicaea during the reign of **Empress Irene** which defined the lawful use of icons in Churches and private worship. The essential content of the doctrine on icons published by this Council was basically shaped by the Christological definition of icons which had been formerly formulated by **St John of Damascus**. In the presence of approximately **350 bishops**, the Council of Nicaea, following the theology of this saint **linked the question of icons** with the doctrine of **soteriology**. It emphasized that due veneration was directed to the holy person depicted and not to the wood on which the icon was painted. The Council said:

*For the honour which is paid to the image passes on to that which the image represents, and **he who reveres the image reveres in it the subject represented.**¹*

The above quote affirms the existential link between God and the faithful person. That is to say the icon acted as a window into the heavenly world since the invisible God had revealed Himself in His Word and Spirit, thereby bestowing upon the world an insight into the divine..

Now, since the essence of the Christian faith was understood to be founded upon Jesus Christ who had entered history in human flesh, the Church reasoned that **icons** were an **affirmation** of the **incarnation** and **true humanity** of **Jesus**. Simply put, since the Word of God had been truly incarnate becoming a real human being, then He could also be pictorially represented. In the words of the Council itself:

To make our confession short, we keep unchanged all the ecclesiastical traditions handed down to us, whether in writing or verbally, one of which is the making of pictorial representations, agreeable to the

history of the preaching of the Gospels, a tradition useful in many respects, but especially in this, that incarnation of the Word of God is shown forth as real and not merely phantastic.²

Without discounting the important pedagogical tool that an icon could be especially for the illiterate, the Council emphasised the doctrinal truth of Christ's incarnation. Far from being optional for the faithful, the **icon** was a **necessary confession** that Christ truly became a human person in order to deify humanity. It was for this reason that the Council claimed that the rejection of icons was indeed a rejection of God's economy in Christ and the Holy Spirit.

Also the veneration of icons was to be distinguished from the worship due to God alone. Whilst worship was reserved for God alone, icons could nonetheless be venerated and honoured:

*We define also that they [ie icons] should be kissed and that they are an **object of veneration and honour** (timitiki proskynisis), but **not of real worship** (latreia), which is reserved for Him who is the subject of our faith.³*

Following the theology of St John of Damascus the Council carefully distinguished between the worship of God alone and the relative honour and veneration shown to icons. Yet despite the fact that the council was accurate in describing the veneration of icons, it did not embellish the technical points of Christology which the Council of Hieria raised. The task for refuting this council (the council of Hieria) and refining the affirmations of John of Damascus would belong to **St Theodore the Studite**. It would be in the second stage of the iconoclastic controversy that Theodore of Studite, together with his rigorist monastic party played a decisive role in upholding 'orthodoxy.'

1. Cited in Leo Donald Davis, *The First Seven Ecumenical Councils (325-787): Their History and Theology*, Theology and Life Series 21 (Collegeville: A Michael Glazier Book, 1983), 310.

2. Ibid, 309.

3. Cited in George Nicozisis, *The Orthodox Church: A Well-Kept Secret: A Journey Through Church History*, 43.

The Second Phase of Iconoclasm

Iconoclasm revived in 802 after the death of the Empress Irene. It was sparked by **Emperor Leo V** who demanded that **Patriarch Nicephorus** raise the icons in the Church, making it impossible for the faithful to kiss them. The entire Church, including the monks rose to the defence of 'Orthodoxy.' Since Patriarch Nicephorus was deposed for not conforming to the emperor's will, the monks from Studium headed the Orthodox population. Theodore, like John of Damascus before him, repudiated the emperor the right to interfere in ecclesiastical matters.

*"Your responsibility, emperor, is with the affairs of the state and military matters. Give your mind to these and leave the Church to its pastors and teacher."*⁴

These monks fervently protested this **intervention** and on **Palm Sunday 815** moved through the city in procession carrying icons. In the words of Schmemmann, **"the gauntlet had been thrown before the state and a bloody persecution began."**⁵ Thousands of monks were vehemently persecuted: heads were shattered against icons; bodies were sewn in sacks and drowned; They were forced to break monastic vows and hands of iconographers were burnt. For Theodore, it was imperative to proclaim 'Orthodoxy' openly, loudly and unceasingly. Even though he was moved from prison to prison, he still managed to maintain excellent communication with Palestinian monasteries and the Patriarchates of Jerusalem and Alexandria and even with Rome.

More importantly Theodore contributed to the upholding of 'Orthodoxy' during the iconoclastic conflict by being able to define Orthodox doctrine in writing. He was able to turn the Christological argument to the advantage of icon veneration and to convince the faithful in the Church. For Theodore, **an image and the prototype differ in essence but share the same likeness** and are therefore can be called by the same name because,

*"the copy shares the glory of the prototype, as a reflection shares the brightness of the light."*⁶

Theodore continued to discuss the relation of veneration with honour and then with holiness.⁷ He was able to expose iconoclastic doctrine and destroy it. In dialogue with the Iconoclasts, he wrote:

"(Heretic) We grant, the heretics say that Christ may be represented, but only according to the holy words which we have received from God Himself; for He said 'Do this in remembrance of me;...only this image is true and this act of depiction sacred.

*(Orthodox) It is sufficient for your refutation that you are clearly contradicting yourself, when you admit that Christ is circumscribed, although previously you denied this."*⁸

Theodore the Studite was able to examine systematically the doctrine of the Iconoclasts and indefatigably expose its flaws and dissenting views. In his numerous letters to contemporaries, in his three *Refutations of the Iconoclasts* and in several minor treatises on this subject, he was able to actively participate in the defence of icons.

Conclusion

As a result of the monks' participation in the iconoclastic controversy another problem facing the Church was solved. With iconoclasm, the vexatious problem of Church - State relations became so acute as to reach a breaking point. The monks, in overwhelming numbers protested to the intervention of the emperors and the victory over the iconoclastic controversy proved to be a victory for monasticism and the Orthodox Church. According to Meyendorff, "the fact that this role was assumed by the monks and not by the highest canonical authority of the Church, underlines the fact that the issue was the defence... of the Christian faith as the way to eternal salvation."⁹ The persecutions, which the monks underwent, renewed this aspect of Church life. They were a witness to the eschatological nature of the Church. Theodore believed that Christianity was impossible without 'renunciation'. According to Theodore the monks had to be in the Church to remind the Christian's ultimate calling, the support and affirmation of the Church.¹⁰ However, the Church was equally essential to remind monasticism that Christ is 'where two or three are in His name' (Matthew 18: 20).¹¹ As a result of the active participation of the monks in this struggle, monasteries were revitalized and monastic life was finally established in the heart of Byzantium. In this way the monks were to the Church's "nerves and her support... the salt of the earth and the light of the world."¹²

4. Theosterictus, *Vita Nicetae Mericienis*, ASS, April 1 (3 Apr., p. xxx; the passage recounting this episode is translated in Alexander, *Patriarch Nicephorus*, 130 - 3, quoted from J. Hussey, *The Orthodox Church in the Byzantine Empire*, 56.

5. A. Schmemmann, *The Historical Road of Eastern Orthodoxy*, 209

6. St. Theodore the Studite, *First Refutation of The Iconoclasts*.

7. *Refutations of the Iconoclasts* 2.12-40

8. *Refutations of the Iconoclasts* 1.10

9. J. Meyendorff, *Byzantine Theology*, 51

10. A. Schmemmann, "Byzantium, Iconoclasm and the Monks", *St. Vladimir's Theological Quarterly* 3(1959): 30

11. J. Chryssavgis, J. "The Rise of Monasticism", *Trinity Occasional Papers* 8.1(1989):11

12. A. Schmemmann, A. "Byzantium, Iconoclasm and the Monks", 212

ADDRESS OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP STYLIANOS FOR THE 25th MARCH INDEPENDENCE DAY CELEBRATIONS

Sydney Opera House Forecourt, March 20, 2005

Once again, with sincere feelings of appreciation, I express a very warm welcome to each of you, on behalf of all Clergy and laity of the Greek Orthodox Archdiocese of Australia.

This year, we have an additional reason to express our gratitude, because of the extraordinary honour of having with us once again (after several years) our Prime Minister, the Honourable John Howard, together with our Premier, the Honourable Bob Carr, who has come nearly every year. Both are well-known in manifold ways as sincere supporters of all creative endeavours of Greek Australians to contribute to the common benefit of this great and blessed country of ours.

We all know that, in responding so willingly to our invitation, you do not simply fulfil a mere routine social obligation.

Rather, in so doing, we believe you express your commitment to the same values for which the Greeks of 1821 - cordially supported by many Philhellenes from all parts of the world - declared officially the beginning of the

Στιγμιότυπα από τον έορτασμό της 25ης Μαρτίου

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας μετά του Πρωθυπουργού της Αυστραλίας κ. John Howard και του Πρωθυπουργού της Ν.Ν.Ο. κ. Bob Carr προσερχόμενοι εις τό Opera House.

Μέρος των επίσημων και του πλήθους των όμογενών μας που παρηκολούθησαν τις εκδηλώσεις (20-03-05).

Revolution against the tyranny of the Ottoman Empire.

In stating this, we should not forget that the ideals of liberty, justice and human dignity were not 'discovered' - nor even 'cultivated' - as many would still believe today, by the French Revolution of 1789.

Not only the political background itself, but also the final outcome of the French Revolution, made it clear that liberte, egalite and fraternite were not adequate expressions of the moral qualities of the Christian Gospel which inspired and sustained all enslaved Balkan nations for more than 400 years.

With these thoughts, we do not of course accept Samuel Huntington's theory about the 'clash of civilisations'.

We do not believe that the exploitation experienced by the victims of the Ottoman occupation had any relation to the Koran, nor to any other religious book or movement.

It was simply the clash between civilisation in general, on the one hand, and faithless barbarity on the other. The brutal exploitation stemming from all forms of such barbarity could by no means be called a 'civilisation'.

Having said the above, we realise that, by celebrating together such an

important turning point in the history of European civilisation, we Australians in general pay tribute to our ancestors who have inspired in us all the moral characteristics which distinguish the proud Australian citizen of today.

In the spirit of this common legacy, we feel entitled on this occasion to officially ask our Australian political leaders, headed by the Prime Minister himself, to render their fair and balanced moral support in every place of crisis, thereby giving an example of a truly democratic country.

And in this context, the first request that Australians of Greek heritage would kindly ask of our Australian Government is: never withdraw our participation in the peace-keeping force of Cyprus, unless the thorny problem of a divided island is resolved according to the relevant international resolutions for human rights etc.

I do not need to say anything more about the importance of today's celebration - particularly in these times of very problematic international relations.

As always, we shall enjoy a brief cultural presentation, which is the culmination of our school parade.

This year, however, we are especially pleased and proud that the celebration is enhanced for the first time by a representation of staff and students from St Andrew's Grammar School, who have come all the way from Perth to be with us!

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
Κίνησης του Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ.κ. Στυλιανού

Κατά τόν μήνα Μάρτιον ὁ Σεβασμιώτατος:

– Ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Κοσμᾶ Ζήση, ἐπανακάμφσαντα ἐκ τοῦ εἰς Ἅγιον Ὅρος προσκυνηματός του καί συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ τό πρόγραμμα τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ καί τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ σταδιοδρομίας του (1-3-05).

– Ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Παν. Μπουρμποῦ καί συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ τά τῆς μετεκπαιδεύσεώς του (2-3-05).

– Προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς καί διένειμε τήν ἐκδοση «Mother» ἀπό τό Australian Theological Forum μετὰ τοῦ συνημμένου Μεταλλίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ πραγματοποιηθέντος Παναυστραλιανοῦ Συνεδρίου «Οἱ Γυναῖκες τῆς Ἐκκλησίας».

– Παρέστη εἰς τήν Δεξίωση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τήν αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, παρόντων καί τῶν τακτικῶν συνεργατῶν τοῦ Κέντρου. Κατά τήν ἐν λόγῳ δεξίωση ἐγένετο ἀναφορά μέ προβολή διαφανειῶν εἰς τήν ἴδρυση τοῦ ἐν λόγῳ κοινωνικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρό 30ετίας καί ὠμίλησε μεταξύ ἄλλων διά τήν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου καί τήν προσφορὰν τῶν ἀπαρχῆς συνεργασθέντων μετὰ τοῦ τότε Πρωτοσυγκέλλου καί νῦν Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. Στεφάνου. Ἐκ τῶν παρόντων ἐπισημῶν ὠμίλησε ὁ ἐκπροσωπῶν τόν Premier κ. B. Carr Ὀμογενῆς Ὑπουργός Δικαιοσύνης κ. Ἰω. Χατζηστέργος, καί ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι. Μεταξύ τῶν ἐπισημῶν παρευρέθησαν καί ὁ Ὀμογενῆς Πολιτευτής κ. Γ. Σουρῆς, ἡ σύζυγος τοῦ ὁμογενοῦς Ὑπουργοῦ Michael Costa κ. Deborah Costa, ὁ Πρόεδρος τοῦ SBS Quang Luu, κ.ἄ. (3-3-05).

– Ἐδέχθη τόν διευθύνοντα τὰς ἐκδόσεις τοῦ Australian Theological Forum κ. Hilary Regan καί συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ καί τοῦ κ. Κυπριώτη πρόγραμμα εὐρυτέρας συνεργασίας μετὰ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (4-3-05).

– Ἐλειτοργήσε καί ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ν. Μεταμορφώσεως Earwood.

– Παρεκάθησε εἰς τό ἐτήσιο ἐπίσημον Δεῖπνον τοῦ Ἀδελφάτου Ἀπ. Ἀνδρέου εἰς τό ὁποῖο κύριος ὁμιλητής ἦταν ὁ π. Ἄγγ. Ἀλιφιεράκης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε μέ πολλή πειστικότητα τήν ἱερότητα τοῦ ἔργου τοῦ Ἰδρύματος Estia Foundation γιά παιδιά μέ εἰδικές ἀνάγκες, τό ὁποῖο ἀπ' ἀρχῆς διευθύνει μέ ἀπόλυτη ἀφοσίωση. Μετὰ τήν προσλαλιά τοῦ Σεβασμιωτάτου ὠμίλησε καί ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί Νομικός Σύμβολος Sir Arthur George, Εὐεργέτης τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς. Ἐπίσης ὠμίλησε ὁ κ. Εὐ. Ὄνουφριάδης, Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου, καθώς καί ὁ ἐκπροσωπῶν τόν Premier κ. Bob Carr Ὑπουργός Δικαιοσύνης κ. Ἰω. Χατζηστέργος. Χρέη Τελετάρχου ἐξετέλεσε ὁ ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Παν. Μπουρμποῦς (6-3-05).

– Βοηθούμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Ἀπολλωνιάδος, προήδρευσε συνάξεως τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Α' Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας (7-3-05).

– Ἐδέχθη τήν κα Ντίνα Γκούσκου μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Δημητρίου, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν καί φιλικήν δωρεάν \$1000 ὑπέρ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (8-3-05).

– Ἐδέχθη ἀντιπροσωπεῖα τῆς Κρητικῆς Ἀδελφότητος Σύνδνεῦ ὑπό τόν νέο Πρόεδρο αὐτῆς Ζαχαρία Λερώνη, καί ἐνημερώθηκε ἐπί τῶν προοπτικῶν τοῦ ὅλου ἔργου των καί διά τούς

ἐτοιμαζομένους ἐφετεινοῦς ἑορτασμούς τῆς Μάχης τῆς Κρήτης (9-3-05).

– Ἐδέχθη τήν μετεκπαιδευόμενη στό Πανεπιστήμιον τοῦ Σύνδνεῦ Κλασσική Φιλολόγο ἐξ Ἀθηνῶν, Εὐα Ντάκια (10-3-05).

– Ἐδέχθη τόν Ἐκδότη τῆς ἐν Σύνδνεῦ παροικιακῆς Ἐφημερίδος «Ο ΚΟΣΜΟΣ» κ. Θεοδ. Κωνσταντίνου καί εἶχε μετ' αὐτοῦ συνομιλία ἐπί θεμάτων κοινοῦ παροικιακοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐπεσκέφθη καί εὐλόγησε τό σπίτι «Ληξούρι» πού ἀποτελεῖ τήν νέα μονάδα τοῦ Ἰδρύματος ESTIA Foundation, προσφορά τῆς ἐκ \$500.000 δωρεᾶς τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀειμνήστου Διον. Κομηνάτου. Παρέστησαν ὑποδεχόμενοι τόν Σεβασμιώτατο, ὄχι μόνο ὁ π. Ἄγγελος Ἀλιφιεράκης μετὰ τῶν συνεργατῶν του, ἀλλά καί ἡ χήρα τοῦ ἀειμνήστου, κα Ζωή Κομηνάτου μετὰ τῶν υἱῶν τῆς Παύλου καί Γεράσιμου καί ἄλλων συγγενῶν (11-3-05).

– Συνοδευόμενος ἀπό τό ζεῦγος π. Κων. Βαρυπάτη, παρηκολούθησε θεατρική παράσταση ἀπό μαθητάς τοῦ Ἡμερησίου Κολλεγίου μας «Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων». Ἐπρόκειτο γιά τήν γνωστή κωμωδία τοῦ ἀειμνήστου Δημ. Ψαθά «Ἐνας Βλάκας καί μισός», μέ σκηνοθεσία τῆς κ. Μ. Φαλέτα, ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κολλεγίου. Ἡ ἐν λόγῳ παράσταση ἦταν ἀφιερωμένη εἰς τά 6μηνα τῆς ἀλήστου μνήμης Ἰω. Μεσσάρη, στήν ὁποία τόσα ὀφείλει ἡ ἐν Σύνδνεῦ παροικία καί ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή μας γενικά. Εἰς τό τέλος ὠμίλησε εὐχαριστήσας ἐκ μέρους καί τοῦ υἱοῦ των, ὁ ἀπορφανισθείς σύζυγος κ. Γεώρ. Μεσσάρης, καθώς καί ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος ὑπογράμμισε ὄχι μόνο τῶν παιδιῶν μας τήν λαμπρή ἀπόδοση σ' ἓνα τόσο χαρακτηριστικά Ἑλληνικό ἔργο, ἀλλά καί τήν ἀνεκτίμητη προσφορά τοῦ ἀλησμόνητου θεατρικοῦ συγγραφέα καί κωμωδιογράφου, Δημ. Ψαθά. Ἡ παρηγορία καί τό γέλιο πού σκόρπισε μέ τό διδακτικώτατο χιούμορ του σ' ὀλόκληρο τόν ταλαιπωρούμενο Ἑλληνικό λαό, ἀπό τά δεινά τῆς Κατοχῆς καί τοῦ ἐπακολουθήσαντος Ἐμφυλίου, ὁ ἀλησμόνητος Ψαθάς, θά μείνουν παροιμιώδη γιά πάντα (12-3-05).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε καταλλήλως κατά τόν Κατανυκτικό Ἑσπερινό εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικό Ναόν.

Ἐπεδέχθη τόν ἀφιχθέντα ἐξ Ἑλλάδος συμπατριώτη καί φίλο ἀπό τῶν νεανικῶν χρόνων συνταξιόχοο Θεολόγο κ. Γεώργιο Ἀναγνωστάκη, καθώς καί τήν σύζυγό του Φιλολόγο κα Ρενάτα Ἀναγνωστάκη, οἱ ὁποῖοι κατέλυσαν εἰς τό Ξενοδοχεῖο Novotel Brighton Le Sands (13-3-05).

– Συνεχάρη τηλεγραφικῶς τόν ἐκλεγέντα νέο Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Παπούλια (τό σχετικό κείμενον εἰς ἄλλη σελίδα τῆς παρουσίας ἐκδόσεως). Ἐδέχθη τόν Πρόεδρο τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς κ. Δημ. Χριστόφια συνοδευόμενο ἀπό τόν Γραμματέα του κ. Γεωργίου καί τόν ἐν Καμπέρα Ὑπατο Ἄρμοστή τῆς Κύπρου κ. Ἀχ. Ἀντωνιάδη. Ἀφού παρουσίασε εἰς τόν ὑψηλό ξένο τόν ἐν Σύνδνεῦ Βοηθό Ἐπίσκοπο, Πρωτοσυγκελλεῦοντα Θεοφιλέστατον Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν Κεντρικῶν Γραφείων, καθώς καί τόν Πρόεδρο τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς ΝΝΟ κ. Π. Θεοφίλου, εἶχε ἐκτενή συζήτηση ὡς πρός τὰς δυσχερεῖας πού παρουσιάζει κατ' αὐτήν τήν φάσιν τό ἄλυτο ἀκόμη Κυπριακό πρόβλημα, ἀλλά καί ὡς πρός τήν ἀξιοθαύμαστη γενναιότητα καί ἠθική σύμπνοια τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας μετὰ τοῦ κ. Χριστόφια καί τῶν λοιπῶν ὑπευθύνων ἐκπροσωπῶν ὀλοκλήρου τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ (14-3-05).

– Ἐδέχθη τόν κ. Γεώργιο Οἰκονόμου, Ἡλεκτρομηχανολόγο εἰς τά Ὑδραγωγεῖα ΝΝΟ μετὰ τῆς συζύγου του Εἰρήνης, οἱ ὁποῖοι μέ ἱερόν ζήλον προσφέρουν ὑπηρεσίες στήν νεολαία Kogarah (15-3-05).

– Ἐδέχθη τήν Δίδα Βασιλική Μπουρμποῦ (16-3-05).

–Έχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Α' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱ. Ν. Ἁγ. Εὐφημίας Bankstown (18-3-05).

–Ἐτέλεσε τήν εἰθισμένη Δοξολογία ἐπί τῆ ἐθνικῆ ἐπετειῶν τῆς 25ης Μαρτίου εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐνώπιον τῶν Διπλωματικῶν καί Προξενικῶν ἐκπροσώπων τῆς Γεντείρας, τῶν Κοινοταρχῶν καί Προέδρων Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων καί ἄλλων Ὁμογενειακῶν Ὁργανισμῶν τῆς ΝΝΟ, καθῶς καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τῶν RSL καί ὠμίλησε ἐν συντόμῳ διά τήν ἱερότητα τῆς ἡμέρας. Ἐπηκολούθησε ἐπίσημο γεῦμα εἰς τό ὁποῖο παρεκάθησαν οἱ ἐν λόγῳ ἐπίσημοι, Κληρικοί καί λαϊκοί συνεργάται τῶν Κεντρικῶν Γραφείων μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος καί τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς. Ἀργότερα, ἐψάλη ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου, βοηθουμένου ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος, Τρισάγιον εἰς τό μνημεῖον τῶν Ἡρώων (Martin Place). Κατετέθησαν στέφανοι τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Αὐστραλίας κ. John Howard, καί τοῦ Premier ΝΝΟ κ. Bob Carr, καί ἄλλων ὁμογενειακῶν Ὁργανισμῶν καί Σωματείων. Ἡ μεγαλειώδης παρέλαση ἐπί τῆ Ἑθνικῆ Ἐπετειῶν ἀπό τὰ πλήθη τῆς μαθητιώσης νεολαίας καί τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, τῶν Ἡμερησίων Διγλώσσων Κολλεγίων καί τῶν ἐν γένει Σχολείων καί Ὁργανώσεων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, κατέληξε ὡς συνήθως εἰς τόν πρό τῆς Opera House ὑπαίθριον χώρον ὅπου χιλιάδες ὁμογενῶν ἀλλά καί Αὐστραλῶν ἐπισήμων, μέ ἐπικεφαλῆς τούς μνημονευθέντας κορυφαίους πολιτικούς τῆς χώρας καί τήν ἐκπροσώπηση τῆς Γεντείρας, παρηκολούθησαν τό ἐορταστικό πρόγραμμα μέ τίς ἀνάλογες ὁμιλίες, καί τούς ἐθνικούς χορούς. Γιά πρώτη φορά ἐφέτος συμμετείχαν στά Σχολικά μας συγκροτήματα καί χορευτικό συγκρότημα τοῦ Ἑλληνορθόδοξου «St Andrews Grammar School» ἀπό τήν Πέρθη Δυτικῆς Αὐστραλίας, συνοδευόμενο ἀπό τόν Γενικό Διευθυντή τοῦ ἐν λόγῳ Κολλεγίου μας Dr J. Kennard (Εἰς ἄλλη σελίδα παρατίθεται τό κείμενο τῆς σχετικῆς ὁμιλίας τοῦ Σεβασμιωτάτου). Χρέη Τελετάρχου ἐξετέλεσε καί τήν φορᾶν αὐτήν ἡ Υποδιευθύντρια τοῦ Κολλεγίου Ἁγ. Σπυριδωνος Αἰμιλία Κόλλια-Κατσογιάννη. Τό βράδυ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτελέσθη ὁ καθιερωμένος πανηγυρικός Ἑσπερινός διά τήν Κυριακήν τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν Εἰκόνων εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νικολάου Marrickville μέ συμμετοχή τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων Ὁρθόδοξων Κανονικῶν Δικαιοδοσιῶν τῆς Αὐστραλίας (SCCOCA). Εἰς τό τέλος τῆς Ἀκολουθίας ὠμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Ἑλληνιστί καί Ἀγγλιστί διά τήν σπουδαιότητα τῆς Διορθόδοξου αὐτῆς ἐτησίας ἐκδηλώσεως, κατὰ δέ τό ἐπακολουθήσαν κοινῶν δέϊπνο πού παρέθηκε ἡ Ἑνορία Ἁγ. Νικολάου ὠμίλησε συντόμως ὁ νέος ἐν Σύνδνῳ Ἐφημέριος τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας Dr Doru Costache, μέλος καί τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (20-3-05).

–Ἀπήντησε εἰς ἐπίσημη πρόσκληση τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, σχετικῶς μέ τήν ἐκ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας σκοπούμενην ἐπανεκδοσὴν τῶν ἐξαντληθέντων ἐκκλησιολογικῶν διατριβῶν του (ἰδίως τῆς Διδακτορικῆς μέ θέμα «Περί τοῦ Ἀλάθητον τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Θεολογίᾳ»). Συνεχάρη τόν νέον Ἀρχιγραμματέα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἐλπιδοφόρον Λαμπρινιάδην, ἐπί τῆ ἐπαξία ἀνυψώσει καί τῆ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία αὐτοῦ (21-3-05).

–Ἐδέχθη τόν Dr J. Kennard, Γενικόν Διευθυντήν τοῦ ἐν Πέρθη Ἡμερησίου Κολλεγίου μας «St Andrews», συνοδευόμενον ἀπό τόν κ. Δημ. Τσῶκον, Λογιστήν τοῦ ἐν λόγῳ Κολλεγίου, καί εἶχε μετ' αὐτῶν ἐπικοδομητικὴν συνεργασίαν ὡς πρὸς τὰ κυριώτερα αἰτήματα τῆς Ἑλληνορθόδοξου παιδείας στήν Αὐστραλία, ἐν συνεχείᾳ δέ ἐκράτησε τούτους εἰς τήν κοινήν τράπεζαν διδασκόντων καί διδασκομένων ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ. Ἐδέχθη ὁμάδα ἐκ διατρεπῶν ὁμογενῶν τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας

μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἱατρό κ. Π. Βογιατζή, Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Καστελλοριζίων Δυτ. Αὐστραλίας καί ἄλλων ὁμογενειακῶν Ὁργανώσεων τῆς περιοχῆς (21-3-05).

–Παρεκάθησε μέ ἄλλους φίλους καί συνεργάτας σέ Δείπνο πού παρέθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ ζευγους Γεωργίου καί Ρενάτας Ἀναγνωστάκη ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Εὐ. Ὀνουφριάδης (22-3-05).

–Ἐίχε συνεργασίαν μέ τόν ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Εὐ. Παλάση, ἐπί τοῦ ἔργου καί τῶν προγραμμάτων διαφόρων Ἐπιτροπῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (23-3-05).

–Ἀπήντησε μετὰξὺ καί ἄλλων ἀρχηγῶν τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν σέ κείρια ἐρωτήματα τῆς ἐν Σύνδνῳ Ἐφημερίδος «The Sun Herald» (23-3-05).

–Ἐδέχθη τήν ἐξ Ἑλλάδος Διακομματικὴ Ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, ἀποτελούμενη ἀπὸ τούς Βουλευτάς: Φιλόλογον Μ. Χαλκίδη (ΝΔ), μετὰ τῆς συζύγου του, Βασ. Γερανίδη (ΠΑΣΟΚ) Πυρηνικό Φυσικό, καί Ἰω. Πιτσιλινάκο (ΚΚΕ), συνοδευόμενος ἀπὸ τόν ἐν Σύνδνῳ Γενικόν Πρόξενον κ. Ἰω. Ραπτάκη. Κατὰ τήν ἐν λόγῳ συνάντησιν ἐξέφρασε ἀπεριφράστως τὰ πικρά παράπονά του ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς διά τὰ συνεχιζόμενα ἀπαράδεκτα καί προκλητικὰ προγράμματα πού ἐξακολουθοῦν νά χρηματοδοτοῦνται διά τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, ἰδιαίτερα δέ μέσα ἀπὸ τό διαβόητο ΣΑΕ (Συμβούλιο Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ) Ὁκεανίας ἐν πλήρει Μ. Τεσσαρακοστῇ.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινῶν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησε μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἀπολλωνιάδος, τῶν Κληρικῶν καί τῶν πιστῶν εἰς τό κοινὸν ἐόρτιον Δείπνον (24-3-05).

–Ἐχοροστάτησε κατὰ τόν Μ. Ἑσπερινῶν καί τήν Β' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Αἰκατερίνης καί ἐκήρυξε καταλλῆλως. Ἐν συνεχείᾳ εἶχε σύντομο συνεδρίαση μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τήν ἀντιμετώπιση τῆς διαδοχῆς τοῦ ἀσθενούντος Ἱερατικῶς Προϊσταμένου π. Νικ. Μαρκέτου (25-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Στυλιανοῦ, Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, καί Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμά. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε εἰς τό κοινὸν γεῦμα εἰς τήν παρακειμένη μικρὴ αἴθουσα τῆς Ἑνορίας.

Παρέδωκε τό πρῶτο δίωρο μάθημα ἐκλαϊκευμένης Θεολογίας εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νικολάου Marrickville μέ θέμα: «Ἡθὸς καί Δόγμα κατὰ τό Σύμβολο τῆς Πίστεως» (27-3-05).

–Ἐδέχθη τόν ἐκ Βρισβάνης κ. Νικ. Γιακούπη.

Ἐξοχώτατον
Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
κ. Κάρολον Παπούλιαν
Προεδρικόν Μέγαρον
Ἀθήνας

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε,

Μέ τήν εὐκαιρίαν τῆς ἀναλήψεως τῶν νέων ὑψηλῶν καθηκόντων Σας, ἀπευθύνω μετὰ τῶν περὶ ἐμέ Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, τοῦ λοιποῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ θεοσώστου λαοῦ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, εὐλικρινῆ συγχαρητήρια καί θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑγείας καί εὐδωξείας τοῦ ἐθνωφελούς ἔργου Σας.

Ἐν Σύνδνῳ τῇ 14ῃ Μαρτίου 2005

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ τιμῆς καί ἀγάπης
Ὁ Αὐστραλίας Σ Τ Υ Λ Ι Α Ν Ο Σ

–Έδέχθη τόν Πρωτοπ. π. Γεώργιο Βασιλειάδη, Ίερατικώς Προϊστάμενον Ί. Ναού Άγ. Νικολάου Marrickville, καί μέλος του διδακτικού προσωπικού εις τήν Θεολογικήν μας Σχολή, σχετικώς πρός τήν έπικειμένη παλινόστησή του γιά οικογενειακούς λόγους στήν Γενέτειρα (29-3-05).

Κίνησις του Θεοφιλεστάτου Ήπισκόπου Άπολλωνιάδος κ. Σεραφεΐμ

Κατά τόν μήνα Μάρτιο ό Θεοφιλέστατος:

–Έδέχθη τόν Θεοφιλέστατο Ήπίσκοπο Μαδαγασκάρης κ. Ήγνάτιο καί συνεζήτησαν τούς τρόπους βοηθείας τής Ίεραποστολής μετά τόν θάνατον του Μακαριστού Προκατόχου του κυρού Νεκταρίου.

Προήδρευσε του Πρωτοβαθμίου Πνευματικού Δικαστηρίου Ν.Ν.Ο. (1-3-05).

–Παρεκάθησεν εις τήν Συνεδρίασιν των Καθηγητών τής Θεολογικής Σχολής.

–Παρέστη εις τήν Δεξίωσιν του Κέντρου Προνοίας τής Ί. Αρχιεπισκοπής, επί τή εύκαιρία των 30 χρόνων από τής ιδρύσεως του (3-3-05).

–Έλειτούργησε καί εκήρυξεν εις τόν Ί. Ναόν Άπ. Άνδρέου Gladenville. Τήν θ. Λειτουργίαν παρηκολούθησαν οί Κατηχηταί καί Κατηχήτρια τής Ί. Αρχιεπισκοπής, ό Πρόεδρος τής Χριστιανικής Ένώσεως Καθηγητής κ. Μιχ. Άντωνιάδης, ό Ίατρος κ. Ίωάν. Ψαρομμάτης, υπεύθυνος τής Οργανώσεως των Κατηχητικών καί πλήθος πιστών. Ο Θεοφιλέστατος εις τό τέλος, ώμίλησεν διά τήν σπουδαιότητα του έργου τό όποϊον ή Ί. Αρχιεπισκοπή έχει ανάθεσει εις τούς Κατηχητάς τής Χριστιανικής Ένώσεως καί διεβίβασε πρός όλους τας θερμάς εύχάς καί τήν εύλογίαν του Σεβασμιωτάτου, επί τή ενάρξει τής νέας κατηχητικής περιόδου. Μετά ταύτα, μεθ' όλων των υπευθύνων διά τό έργον τουτου, των κατηχητών καί των συνεργατών τής Ένορίας, παρεκάθησεν εις γεύμα (6-3-05).

–Παρέστη εις τήν σύναξιν των Ίερέων του Σύνδνευ (7-3-05).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τής Διακοινοτικής Ήπιτροπής Ν.Ν.Ο., διά τόν έορτασμόν τής 25ης Μαρτίου.

Έδέχθη τόν κ. Damon-Μιχαήλ Smith, Θεολόγον, μετά τής συζύγου του Πατρούλας (8-3-05).

–Συνοδευόμενος από τόν π. Στυλιανόν Σκούτα, ειχε συνάντησιν εργασιών με τόν Δημοτικόν Σύμβουλον Rockdale κ. Άγγελον Άνέστη καί τόν έπιχειρηματία κ. Παναγ. Άντωνόπουλο (9-3-05).

–Έδέχθη τόν κ. Άθαν. Κατσογιάννη, Διοικητήν του Άστυνομικού Τμήματος Leichhardt, τόν κ. Α. Πασσαρή καί τούς πατέρες Ίωάννη Γρύλλη καί Νικόλ Μπозίκη καί συνεζήτησαν λεπτομερείας διά τήν συμμετοχήν των Έλλήνων Άστυνομικών εις τόν έορτασμόν τής Έθνικής μας Ήπετείου (10-3-05).

–Έλειτούργησε καί εκήρυξεν εις τόν Ί. Ναόν Ταξίαρχου Μιχαήλ Nth Sydney.

Παρέστη, συμπροσευχόμενος από του Ί. Βήματος, εις τόν Κατανυκτικόν Έσπερινόν εις τόν Ί. Καθεδρικόν Ναόν (13-3-05).

–Έχοροστάτησε κατά τας Ί. Άκολουθίας τής Καθαράς Δευτέρας εις τόν Ί. Ναόν Άγίου Γεωργίου, τής όμωνύμου Ί. Μονής εις Springwood καί ώμίλησε καταλλήλως εις τό πλήθος των προσκυνητών Έν συνεχεία, μεθ' όλων των πιστών, παρεκάθησε εις νηστήσιμον τράπεζαν (14-3-05).

–Έδέχθη τόν Συντονιστήν τής Διακοινοτικής Ήπιτροπής διά τόν Έορτασμόν τής 25ης Μαρτίου κ. Α. Πασσαρή καί τόν Γραμματέα αυτής κ. Ήλία Οικονόμου καί συνεζήτησαν τας λεπτομερείας του όλου προγράμματος (15-3-05).

–Έδέχθη τόν κ. Έμμ. Βλαντή, πρόεδρον τής Έρανικής Ήπιτροπής καί μέλη αυτής, τής ύπο ίδρυσιν Ένορίας εις τό Entrance.

Συνοδευόμενος από τόν Άρχιμανδρίτην π. Έλευθέριον Καμπουράκη, παρέστη εις τήν επί τή Έθνική Ήπετειώ Δεξίωσιν του Γενικού Προξένου του Σύνδνευ κ. Ίωάννου

Ραπτάκη, εις τήν Προξενικήν Κατοικίαν.

Έχοροστάτησε καί εκήρυξε κατά τούς Α' Χαιρετισμούς, εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Νικολάου Marrickville (18-3-05).

–Έλειτούργησε καί εκήρυξεν εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Σπυρίδωνος Kingsford. Εις τό τέλος τής θ. Λειτουργίας, προέστη τής Λιτανείσεως των Ίερών Εικόνων, επί τή έορτή τής Όρθοδοξίας καί έν συνεχεία τής ειθισμένης Δοξολογίας διά τήν επέτειον τής Έθνικής μας Ήπετείου τής 25ης Μαρτίου, παρουσία των Μαθητών του Διγλώσσου Κολλεγίου καί των Μαθητών των Άπογευματινών Σχολείων, οί όποϊοι καί άπήγγειλαν ποιήματα. Μετά ταύτα, συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, παρέστη εις τούς έπισήμους έορτασμούς δια τήν 25ην Μαρτίου εις τό Martin Place καί παρηκολούθησε τήν παρέλασιν καί τό έορταστικό πρόγραμμα εις τό Opera House. Τό έσπέρας συγχοροστάτησε μετά του Σεβασμιωτάτου εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Νικολάου Marrickville, κατά τόν ειδικόν πανηγυρικόν Έσπερινόν, που διοργανώνει κατ' έτος τήν Κυριακή τής Όρθοδοξίας τό Συμβούλιον των Κανονικών Όρθοδόξων Έκκλησιών Ν.Ν.Ο. SCCOCA (20-3-05).

–Συνοδευόμενος από τόν π. Νικόλ. Μπозίκη, έπεσκεφέθη εις τό Νοσοκομείο τόν άσθενούντα κληρικό μας π. Κωνσταντίνον Μανδρίδην (21-3-05).

–Παρεκάθησεν εις τήν Συνεδρίασιν του Διοικητικού Συμβουλίου των Γηροκομείων τής Βασιλειάδος (22-3-05).

–Υπεδέχθη εις τά Γραφεία τής Ί. Αρχιεπισκοπής τούς έξ Έλλάδος Βουλευτάς κ.κ. Μ. Χαλκίδη, Β. Γερανίδη καί Πατσιλινάκον (23-3-05).

–Παρέστη, συμπροσευχόμενος από του Ί. Βήματος, εις τόν Μ. Έσπερινόν, εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού τής Θεοτόκου (24-3-05).

–Έλειτούργησε καί εκήρυξε εις τόν ως άνω πανηγυρίζοντα Ί. ΚαθεδρικόΝ Ναό.

Έχοροστάτησε καί εκήρυξε κατά τόν Έσπερινό τής Άποδόσεως τής έορτής του Ευαγγελισμού τής Θεοτόκου καί άνέγνωσε τήν Β' Στάσιν των Χαιρετισμών εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Γερασίμου Leichhardt (25-3-05).

–Έχοροστάτησε καί εκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινό, εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν Άγ. Στυλιανού καί Άγ. Γρηγορίου του Παλαμά Sutherland (26-3-05).

–Έλειτούργησε καί εκήρυξεν εις τόν Ί. Ναόν Άναστάσεως του Κυρίου Kogarah. Τό έσπέρας παρηκολούθησε τό α' μάθημα Έκλαϊκευμένης Θεολογίας του Σεβασμιωτάτου, εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Νικολάου Marrickville (27-3-05).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως του Συμβουλίου τής Κεντρικής Φιλοπτόχου (29-3-05)

–Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον, έπεσκεφέθη εις τήν οικίαν του τόν Αϊδ. Πρωτοπρεσβύτερον Γαβριήλ Ποπέσκου τής Ρουμανικής Έκκλησίας (30-3-05).

–Παρεκάθησεν εις τήν Συνεδρίασιν τής Ειδικής Ήπιτροπής Καθηγητών διά τά τρέχοντα θέματα τής Θεολογικής Σχολής (31-3-05).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνησις του Θεοφιλεστάτου Ήπισκόπου Δέρβης κ. Ίεζεκιήλ

Κατά τόν μήνα Μάρτιον, ό Θεοφιλέστατος:

–Έτέλεσε τόν Άγιασμόν επί τή ενάρξει των συναντήσεων τής χορωδίας των νέων ίεροψαλτών μας «Δαυΐδ ό Ψαλμωδός» εις τήν Ί.Μ. του ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ (1-3-05).

–Παρέστη συνεδριάσεως τής Ήπιτροπής τής Ίεραποστολής καί ενημέρωσε τά μέλη αυτής περί τής άφίξεως εις Αυστραλίαν του νέου Ήπισκόπου Μαδαγασκάρης κ. Ήγνατίου, ό όποϊος πρόκειται νά έπισκεφθεί τήν Μελβούρνην έντός των ήμερών.

Εις τό Ένοριακό Κέντρο τής Ύπαπαντής του Κυρίου Coburg, παρεκάθησεν εις δείπνο μετά των μελών του Έκκλησ.

Συμβουλίου, τής Φιλοπτ. Ἀδελφότητος καί τής Νεολαίας καί ὄλων τῶν ἐθελοντῶν, οἱ ὅποιοι ἐβοήθησαν εἰς τό ἐτήσιον πανηγύρι τής ἐν λόγῳ Ἑνορίας καί εὐχαρίστησαν ἅπαντας ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας διά τήν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης (3-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ.Ν. τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα (6-3-05).

–Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησ. Ἐπιτροπῆς μετά τοῦ ἱερέως, π. Συνεσίου Φράγκου, τῆς Ἑνορίας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St. Albans (7-3-05).

–Ἐδέχθη τόν διευθυντήν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου κ. Παν. Μούρτζιον καί τόν καθηγητήν μουσικῆς κ. Στ. Τσόλιαν καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν θέματα ἀφορῶντα τό Κολλέγιον.

–Ἐδέχθη τά μέλη τῆς Ἐκκλησ. Ἐπιτροπῆς τῆς Ρωσσοφώνου Ἑνορίας τῆς Ἁγίας Σκέπης South Yarra μετά τοῦ ἱερέως, π. Τύχωνος Romanon καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν θέματα ἀφορῶντα τήν ἐν λόγῳ Ἑνορίαν.

Ἐδέχθη ἔθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν τοῦ νέου Ἐπισκόπου Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνατίου συνοδευομένου ὑπό τῶν ἱερέων μας Ἰωάννου Σταυρινίδη καί Ἀλεξάνδρου Κορλοῦ (9-3-05).

–Ἐδέχθη τόν αἰδεσ. π. Συνέσιον Φράγκον μετά τοῦ κ. Ἄντωνίου Βνιακού, ἀγιογράφου ἐξ Ἑλλάδος.

Προέστη συνεδριάσεως τῆς ὀλομελείας τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ὄλων τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων, τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων, τῆς Νεολαίας καί τοῦ ἱ. Κλήρου, εἰς τό Ἑνοριακόν Κέντρον τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg. Εἰς τήν συνεδρίασιν ταύτην προσκληθεῖς, παρέστη καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνάτιος (10-3-05).

–Ἐδέχθη τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μαδαγασκάρης, ὁ ὅποιος τόν ἐνημέρωσε διά τήν κατάστασιν τῆς Ἐπισκοπῆς του εἰς Μαδαγασκάρην. Ἐν συνεχείᾳ παρουσία καί τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱεραποστολῆς, συνεζήτησαν θέματα καί τρόπους βοηθείας τῆς ἐν λόγῳ Ἐπισκοπῆς (11-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Brunswick.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τό Α' Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου μέ τή συμμετοχή ὄλου τοῦ ἱεροῦ Κλήρου Μελβούρνης καί πλήθους πιστῶν (13-3-05).

–Προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτῶχου εἰς τήν αἴθουσα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς (15-3-05).

–Παρουσία τοῦ κ. Κων. Κόντη, ἐδέχθη τόν αἰδέσ. π. Δημήτριον Γαλάνην, τοὺς κηδεμόνας καί τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Ἑνορίας-Κοινοτήτος τοῦ Ἁγίου Ἄντωνίου Sunshine καί συνεζήτησε μετ' αὐτῶν τήν οικονομικήν κατάστασιν αὐτῆς καί ἐλήφθησαν μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῶν δυσκολιῶν καί τῶν προβλημάτων (17-3-05).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Α' Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱ. Ν. τῆς Παναγίας Σουμελά Keilor. Μετά τήν Ἀκολουθίαν ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε δεῖπνον (18-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου South Melbourne, ἐτέλεσε τήν ἐπίσημον Δοξολογίαν διά τήν Ἐθνικήν Ἑορτήν τῆς 25ης Μαρτίου, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Χριστόφια καί τῆς συζύγου αὐτοῦ, Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ Ἑλλάδος ἀποτελουμένης ἀπό τοὺς κ.κ. Μιχαήλ Χαλκίδην Ν.Δ., Βασίλειον Γερμανίδη ΠΑΣΟΚ καί Ἰωάννη Πατσιλινάκο Κ.Κ.Ε., τόν Ὑπατον Ἄρμοστήν τῆς Κύπρου ἐνταῦθα κ. Ἄντωνιάδην, τόν Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Ε. Κουβαριτάκη κ.ἄ. καί πλήθους πιστῶν. Ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων.

Παρέστη μεθ' ὄλων τῶν ἐπισήμων εἰς τήν παρέλασιν εἰς τό Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καί ἔψαλλε τό καθιερωμένον Τρισάγιον διά τοὺς πεσόντες.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τό Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε εἰς δεῖπνον (20-3-05).

–Προέστη συνεδριάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ ἱερέως, αἰδεσ. π. Συνεσίου Φράγκου τοῦ Ἱ. Ν. τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St Albans (21-2-05).

–Προσκληθεῖς, ἐτέλεσε τόν Ἁγιασμόν εἰς τό νέον κατάστημα τῆς Τραπεζῆς Κύπρου εἰς Sunshine (22-3-05).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ κ. Κων. Κόντη παρέστη εἰς τήν δεξίωσιν τοῦ Γενικοῦ Προξένου ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου, εἰς Tudor Court Caulfield (23-3-05).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τόν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου (24-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ν. τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί ἐτέλεσε τήν Δοξολογίαν ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ἀκολουθίαν τῶν Β' Χαιρετισμῶν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς Nunawading. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης παρέθεσε δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοφιλοστάτου (25-3-05).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ κ. Ἀνδρέου Γεωργίου, ὑπεδέχθη εἰς τό σιδηροδρομικόν σταθμὸν Spencer Street τήν κα. Renata Ἀναγνωστάκη (26-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Dandenong καί τήν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τήν οἰκίαν τοῦ αἰδεσ. π. Ἄντωνίου Κρινᾶ.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Γ' Κατανυκτικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ν. τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh ἀκολούθησε δεῖπνον (27-3-05).

–ὑπεδέχθη εἰς τὰ Γραφεῖα μας τό ζεῦγος Γεωργίου καί Renata Ἀναγνωστάκη, τό ὅποιον συνάδευεν ὁ κ. Ἀνδρέας Γεωργίου καί ὄλοι μαζί ἐπεσεκέφθησαν τό Γηροκομεῖον, τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί τό Κέντρον Πρόνοιας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας, παρέθεσε γεῦμα εἰς τοὺς ἐπισκέπτας εἰς Port Melbourne. Τό ἐσπέρας ἐπεσεκέφθησαν τό Philip Island (28-3-05).

–Μετέβη εἰς τήν Ἱ. Μ. τῆς Παναγίας Γοργοπηκού ὅπου συνηντήθη μέ τήν Καθηγουμένην, τήν ἀδελφήν Νικοδήμην καί τοὺς κ.κ. Peter Loney, State Member for Lara, Peter Reeve, General Manager City of Geelong, Aron Garrett, Carmel Boyce ja' Carlos Carlei, μέ τοὺς ὁποίους συνεζήτησε τὰ προβλήματα πού ἔχουν προκύψει μέ τό δρόμο πού θά ἀνοιγῇ πλησίον τῆς Μονῆς (30-3-05).

–Τό ἀπόγευμα συνοδευόμενος ὑπό τοῦ αἰδεσ. π. Χρήστου Δημολιάνη μετέβη εἰς τό St Michaels Uniting Church, City καί παρέστη εἰς Ἐπιμνημόσυνον Ἀκολουθία (Memorial Service) διά τόν πρῶν Κυβερνήτην τῆς Βικτωρίας, ἀείμνηστον Davis McCaughey. Εἰς τό τέλος τῆς Ἀκολουθίας συνελυπήθη τήν

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν παρέλασιν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Διακρίνονται ὁ κ. Δημήτριος Χριστόφιας, Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Premier τῆς Βικτωρίας κ. Steve Braks καί τὰ μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ Ἑλλάδος (Μελβούρνη 20-03-05).

συζυγόν του Jean McCaughey καί διεβίβασε πρὸς αὐτὴν τὰ συλλυπητήρια καί τὴν συμπάθειαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας (31-5-05).

Γ' & Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνησης τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου** **Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐτέλεσε τὴν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδωνος Unley, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργων διὰ τὸ νέον ἔτος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς ὁμωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρ. Φιλοπτώχου (1-3-05).

–Ἀφιχθεὶς εἰς Πέρθη, προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς νεοδιορισθείσης Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνού Forrestfield καί ἐπέδωσε τὰ διοριστήρια ἔγγραφα τοῦ Σεβασμιωτάτου μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας του διὰ τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ διακονίαν των εἰς τὸ ἀνατεθὲν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἔργον (4-3-05).

–Ἐπεσκέφθη τὸ Σαββατιανὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Northbridge, ὁμιλήσας καταλλήλως εἰς τοὺς μαθητὰς καί τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καί μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (5-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βουνού Forrestfield.

Ἐτέλεσεν, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγ. Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ κ. Ἡλίου Ἀναστασά μετὰ τῆς δ. Εὐαγγελίας Ἀθανασίου (6-3-05).

–Ἀνεχώρησεν ἐκ Πέρθης, ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (7-3-05).

–Ἐδέχθη τὸν ἐπισκεπτόμενον κατ' αὐτὰς τὴν πόλιν μας, τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, Θεοφ. Ἐπίσκοπον Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνάτιον, τοῦ ὁποίου τὸ Ἱεραποστολικὸν ἔργον, εἰς συνέχειαν αὐτοῦ τοῦ προκατόχου του μακαριστοῦ κυροῦ Νεκταρίου, συνδράμει γενναίως, ἠθικῶς καί ὑλικῶς, μέ τις εὐλογίας καί τὴν προτροπὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας διὰ τῶν πιστῶν Αὐτῆς.

–Παρέστη εἰς ἐκδήλωσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑλληνίδων καί Ἑλληνοκυπρίων Γυναικῶν Νοτίου Αὐστραλίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτιμήθησαν οἱ κυρίες Νίνα Ζίλλα καί Χρυσούλα Ἰωάννου, μέλη τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, διὰ τὴν ἐν γένει προσφορὰν των εἰς τὴν παροικίαν (8-3-05).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ ἐν Ἀδελαΐδι Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (11-3-05).

–Παρέστη εἰς τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν τοῦ φεστιβάλ «Γλέντι» (12-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg καί ἐτέλεσε τὸ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐκδημίας του Μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Μαδαγασκάρης κυροῦ Νεκταρίου (13-3-05).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τοῦ Μ. Ἀποδείπνου εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Παντελεήμονος Glenelg (14-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, κατὰ τὴν ἑσπερινὴν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδωνος Unley (16-3-05).

–Ἐδέχθη τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Ἀποστράτων Νοτίου Αὐστραλίας κ. Θεόδωρον Συμεωνάκην (17-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγ. Δώρων, ἡ ὁποία ἐτελέσθη διὰ τοὺς μαθητὰς καί μαθητρίδας τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Ἁγίου Γεώργιος» τῆς Thebarton, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (18-3-05).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (19-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton.

Ἐτέλεσε τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ.Ν. Προφήτου Ἡλίου Norwood (20-3-05).

–Παρεκάθησεν εἰς ἐπίσημον γεῦμα δοθέν, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπισκεπτομένου κατ' αὐτὰς τὴν Ν. Αὐστραλίαν Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς, κ. Δημ. Χριστόφια, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας τῆς Ν. Αὐστραλίας, κ. Ron Roberts. (21-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων, ἡ ὁποία ἐτελέσθη διὰ τοὺς μαθητὰς καί μαθητρίδας τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Ἁγίου Γεώργιος» τῆς ὁμωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος Thebarton, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου.

Ἐπεσκέφθη, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μέλους τοῦ Ἀρχιεπ. Συμβουλίου κ. Βασ. Ταλιαντζή καί τοῦ Προέδρου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Στεργίου Μίτκα, τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως Holdfast Bay, Ἐντιμ. κ. Ken Rollond, καί συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ ἐτησίου Πανηγυριοῦ, τὸ ὁποῖον λαμβάνει χώραν εἰς τὴν περιοχὴν μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἁγίου τῶν ὑδάτων (23-3-05).

–Ἀνεχώρησε διὰ ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Πέρθη.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Δ. Πέρθης.

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν καί ἐτέλεσεν, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου, Ἐπιμνημόσυνον Δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καί Πατρίδος ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί εὐκλεῶς πεσόντων, μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νεκταρίου Dianella (25-3-05).

–Ἐπεσκέφθη τὸ Σαββατιανὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Ἁγίου Ἀνδρέας», ὁμιλήσας καταλλήλως εἰς τοὺς μαθητὰς καί τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καί μεταφέρον τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (26-3-05).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Δ. Πέρθης καί, ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε ἑόρτιον τράπεζαν παρατεθείσαν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος.

Συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Πέρθης, ἐτέλεσεν, εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ἐπιμνημόσυνον δέησιν κατὰ τὴν τελετὴν καταθέσεως στεφάνων, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου, διὰ τοὺς ὑπὲρ Πίστεως καί Πατρίδος πεσόντας, τὴν μνήμην τῶν ὁποίων ἐτίμησαν ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Δ. Αὐστραλίᾳ, Ἐντιμ. κ. Θεόδ. Μιχαλόπουλος, οἱ μαθητὲς καί μαθήτριες τῶν σχολείων, οἱ Πρόεδροι τῶν Ἑνορίων-Κοινοτήτων καί τῶν Συλλόγων τῆς παροικίας καί πλῆθος κόσμου (27-3-05).

–Ἀνεχώρησεν ἐκ Πέρθης, ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (28-3-05).

–Παρέστη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Ν. Αὐστραλίᾳ, Ἐντιμ. κ. Ἐμμ. Παπαδογιωργάκη, δοθείσαν, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου, δεξίωσιν (30-3-05).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεὶμ

Σελιδοποίηση: Πρωτοπρεσβ. π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511